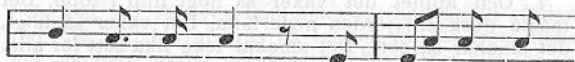

355. Två flickor i rosendelund.

Folkvisa från Bara härad, Skåne.

1. Där gin - go två flick - or i

ro - sen - de - lund, De ploc - ka - de

ro - - - sor - na rö - - - da. Den

e-na var rik, Den an - dra var fat - tig, Den

2. Den rika hon sade till den fattiga så: »Varför är du så sorgsen min kära? Har du bortmistat din fader eller mor, Eller haver du förlorat din ära?»

3. »Nej, jag har varken mistat min fader eller mor, Ej heller förlorat min ära, Nej, jag sörjer mest för fager ungersven, Ty vi ha båda hållit så kära.»

4. Ungersven han stod ej långt därifrån Han hörde vad de flickorna de talte, Så bad han en bön till Gud i himmelrik, Om han ville säga vem han skulle taga.

5. Så hördes där en röst i samma stund: »Den fattiga den skall du taga, Ty hon har sin rikedom hos Gud i himmelen, Den bliven I värdiga båda.»

6. Ungersven han trädde ur busken fram, Och räckte den fatiga handen. »Se här min hand, min ära, och min tro Och därtill mitt redeliga hjärta.»

7. Och äpplet det växer så högt upp i topp, Det måste dock till jorden nederfalla, Det växer så högt, det smakar så sött, Det smakar icke lika sött för alla.